

**A Kúria
mint elsőfokú bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Kgyk.VII.39.034/2025/5.

A tanács tagjai: Dr. Magyarfalvi Katalin a tanács elnöke
Dr. Szilas Judit előadó bíró
Dr. Cséffán József bíró
Dr. Remes Gábor bíró
Dr. Varga Eszter bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője: Dr. Szepesházi Péter ügyvéd
(felperesi képviselő címe)

Az alperes: Budapest Rendőrfőkapitánya
(alperes címe)

Az alperes képviselője: Dr. Vattay Gergely kamarai jogtanácsos

A per tárgya: gyülekezési ügyben hozott 01000-160/390-3/2025.
rendb. számú közigazgatási határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata

Rendelkező rész

A Kúria Budapest Rendőrfőkapitányának 2025. március 21-én kelt 01000-160/390-3/2025. rendb. számú határozatát megsemmisíti.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 100.000 (százezer) forint perköltséget.

A feljegyzett 30.000 (harmincezer) forint kereseti illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A per alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2025. március 19. napján 16.08 órakor bejelentést tett egy, a 2025. március 25. napján 16.00 órától 22.00 óráig megtartani szándékozott „A Pride betiltása, ezzel kapcsolatban a gyülekezési jogról szóló törvény módosítása ellen való demonstráció és az Alaptörvény tervezett módosítása ellen való tüntetés” célú gyűlésre vonatkozóan, amelynek helyszínéül a Budapest, V. kerület, Erzsébet híd úttestet jelölte meg. A bejelentő a résztvevő személyek számát 1.000 főben prognosztizálta 10 fő rendező igénybevételével. A gyűlés napirendjeként – dobogó kihelyezése mellett és hangtechnika alkalmazásával – felszólalásokat tervezett azzal, hogy a felszólalók személyének kiléte még egyeztetés alatt áll.

[2] A gyülekezési hatóság a gyülekezési jogról szóló 2018. évi LV. törvény (a továbbiakban: Gytv.) 11. §-a alapján 2025. március 20. napján 13 óra 30 perckor egyeztetést tartott. Az egyeztetésen a várhatóan részt vevő személyek számát 3.000 főben, a demonstráció kezdő időpontját 17.00 órában jelölte meg, az alperes pedig – az Erzsébet hídon 16:00-22:00 óra közötti időszakban közlekedő tömegközlekedési járművek forgalmi adatai (menetszámai) megjelölésével – a felperest arról tájékoztatta, hogy az adott időpontban az Erzsébet híd úttestjének a gyűlés megtartása céljából történő igénybevétele mindenképpen a közlekedés rendjének sérelmével járna, ezért alternatív helyszínt ajánlott fel, amelytől a felperes elzárkózott.

Az alperes határozata

[3] Az alperes a 2025. március 21-én 11 óra 40 perckor meghozott 01000-160/390-3/2025. rendb. határozatában előírta, hogy a bejelentő a gyűlést – a határozat elválaszthatatlan részét képező – 1. számú mellékletében meghatározott helyszínen, a Budapest, V. kerület, Március 15. téren jogosult megtartani. Az alperes köztudomású tényként állapította meg, hogy a bejelentésben szereplő helyszínek az adott időpontban a gyűlés megtartása céljából történő igénybevétele mindenképpen a közlekedés rendjének a sérelmével járna; közlekedés rendje alatt az adott területen elhaladó személygépjárműveket és a közösségi közlekedés járatait kell érteni. Az alperes a Gytv. 13. § (3) bekezdés c) pontjában megfogalmazott „tilalmazási ok” alkalmazásának elkerülése érdekében az egyeztetésen konkrét javaslatot tett a helyszín „olyan módosítására, amely megalapozhatja mind a gyűlés tudomásul vételét, mind a bejelentett gyűlés zavartalan és biztonságos lebonyolítását anélkül, hogy a helyszín módosítása kiüresítené a gyűlés elérni kívánt céljait”. Kifejtette, hogy a felperes az

egyeztetesen javasolt alternatív helyszínt nem fogadta el, ezért felmerült a Gytv. 13. § (1) bekezdésében meghatározott tiltó ok alkalmazása abban a „kontextusban”, hogy a gyűlés adott helyszínen történő megtartása alkalmas lehet mások jogainak és szabadságának szükségtelen mértékű és aránytalan megzavarására. Ez jelen esetben konkrétan az Erzsébet hídon közlekedni szándékozó személyek szabad mozgáshoz és tartózkodási hely megválasztásához, illetve a biztonsághoz való alapvető jogát jelenti. A határozat indokolása szerint az alperes ezt követően „szükségesség-arányossági tesztet folytatott le” annak megállapítása érdekében, hogy a gyűlés szükségszerűen tilalmazandó-e, vagy a megtartásának feltételeit a Gytv. 13. § (5) bekezdése alapján, bizonyos előíró-korlátozó jellegű kötelezettségekkel lehetséges-e úgy meghatározni, hogy egyszerre biztosítsa a békés gyülekezéshez való jog érvényre juttatását, valamint mások jogainak és szabadságának védelmét. Az alperes ennek eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy a gyűlés megtiltása nem szükséges, mert az egyeztetesen felajánlott alternatív helyszínen jogszerű keretek között lehetőség van a gyűlés megtartására anélkül, hogy az mások jogait szükségtelen és aránytalan mértékben veszélyeztetné, így a tiltástól enyhébb előíró-korlátozó feltételek mellett szavatolható a békés gyülekezéshez való jog érvényre juttatása.

A felperes keresete és az alperes védekezése

[4] A felperes az alperes határozata ellen keresettel élt, amelyben a határozat megsemmisítését kérte. A keresetében – mindenekelőtt – a Kúria hatályos ügyelosztási rendje betartásának ellenőrzése biztosítását kérte a megelőző sorszámú gyülekezési ügy anonimizált iratborítója pdf formátumban történő kézbesítése mellett, hivatkozva e körben az Alaptörvény XXVIII. cikkére, a Magyarországon az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 6. cikkére, a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 8-11. §-aira és az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) gyakorlatára.

[5] Állította, hogy az alperes határozata az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését, VIII. cikk (1) bekezdését, a Gytv. 1. § (1) bekezdését, 2. § (1) bekezdését, 11. § (4) bekezdését, 13. § (1) bekezdését, (3) bekezdés c) pontját, (5) bekezdését, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 81. § (1) bekezdését és a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (5) bekezdését sérti, megjelölve e körben több kúriai határozatot is. Hangsúlyozta, hogy az alperes által az arányossági teszt alapján alkalmazott előíró-korlátozó rendelkezés ténylegesen jogfosztó jellegű, a korlátozással valójában súlyos jogelvonást valósított meg. Előadta, hogy az Erzsébet hidat baleset esetén is le lehet zárni, a budapesti közlekedés a hidak lezárásával járó sport vagy más rendezvények tartásakor sem áll meg, egy ilyen fontos tiltakozás is kellő indokot szolgáltat erre. A hatóság által írt közlekedés rendjének sérelme nem köztudomású tény, az Erzsébet híd számos alkalommal lehetett tüntetés, tüntetéses vonulás helyszíne, a híd pedig széles gyalogosjárdával rendelkezik. 2011-ben a Milla Egyesület kapott hétköznapi időpontra engedélyt e helyszínre, illetve 2021-ben Márki-Zay Péter kapott engedélyt az Erzsébet híd forgalom előli lezárásával járó tüntetésre mintegy 100 méterre a híd lábától a pesti oldalon. A Széchenyi lánchíd, Szabadság híd és Petőfi híd 500 méteren belül található, ezért a gyűlés megtartása a tömegközlekedés esetén is maximum 10 perc kerülő utat eredményezhet, amely nem meríti ki a Gytv. 13. § (3) bekezdés c) pontja szerinti közlekedés rendjének sérelmét, az lényegében a közlekedés kis mértékű lelassításával

jár. A közlekedés elterelése ma már technikai eszközökkel széles körben támogatott, amelyekkel az alperes a határozatában egyáltalán nem számolt.

[6] A felperes kiemelte, hogy az alperes a szükségességi-arányossági tesztet nem végezte el, csak „kinyilatkoztatott”, erre vonatkozó mérlegelést a határozata indokolása nem tartalmaz. A gyülekezési hatóság mérlegelése nem lehet formális, a teljeskörűen tisztázott tényállás alapján kell a megfelelően kifejtett, zárt logikai rendszert képező következtetéseket levonni. E körben hivatkozott a Kúria Kgyk.VII.39.120/2023/8. számú ítélete [32] és [45] bekezdéseire. A jogorvoslathoz való jog akkor biztosított, ha a határozat indokolásából a megtiltásnál enyhébb korlátozó döntés indokai megismerhetők {Kúria K.IV.40.001/2020/5. [24] bekezdés, K.IV.40.001/2021/6. [22] bekezdés}, amely azonban a jelen ügyben nem teljesült. A Kúria Kgyk.VII.39.073/2023/3. számú ítéletének az előíró-korlátozó döntés indokolásával kapcsolatos [19] bekezdésben írt megállapításait mutatis mutandis a jelen ügyben is irányadónak kell tekinteni, melyet a Kúria a Kgyk.IV.39.046/2024/5. számú határozatában is kiemelt.

[7] Az alperes a védiratában a határozatában foglaltakat fenntartva a kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy a döntésénél a szükségességi-arányossági tesztet elvégezte. A gyűlés helyszínét illetően a Gytv. 13. § (3) bekezdés c) pont szerinti közlekedés rendjének sérelme miatt tiltó ok merült fel, éppen ezért az egyeztetésen az Erzsébet hídhöz legközelebb eső, olyan helyszínt ajánlott fel, amely a bejelentésben megjelölthöz legközelebb esik, de a közlekedést nem zavarja. A felperes az egyeztetés során a helyszínen nem kívánt változtatni, de arra nem utalt, hogy a megjelölt hely bármilyen okból szimbolikus jelentőségű. A gyülekezéshez való jog gyakorlása nem sérül aránytalanul, ha a bejelentésben szereplő helyszínhez képest, egy topográfiailag szomszédos, közlekedési szempontból kevésbé sérelmes helyszínen valósul meg a gyűlés. Döntését a szükségesség és arányosság helyes mérlegelésével hozta meg, egyidejűleg biztosítva mások szabad mozgáshoz és tartózkodási hely megválasztásához, a biztonsághoz való alapvető jogát, valamint a békés gyülekezéshez való jogot. Mérlegelése a Kgyk.VII.39.120/2023/8. számú ítélet [48] bekezdés II. rész elvi tartalmának megfelel, mert az eljárása során rendelkezésre álló információk egyenként és összességükben történő értékelését elvégezte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[8] A kereset – az alábbiak szerint – megalapozott.

[9] A Kúria az alperes határozata törvényességét a Kp. 85. § (1) bekezdése szerint, a kereseti kérelem korlátai között vizsgálta, a közigazgatási tevékenység jogszerűségéről a Kp. 85. § (2) bekezdése alapján a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján döntött. A felperes keresetében foglaltak alapján arról kellett állást foglalni, hogy az alperes jogszerűen döntött-e a bejelentett gyűlés megtartásával összefüggésben a gyűlés helyszínét érintő előíró-korlátozó rendelkezés meghozataláról.

[10] Az Egyezmény 11. cikke deklarálja a békés célú gyülekezés szabadságához való jogot. Az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése a véleménynyilvánítás szabadságát, a VIII. cikk (1) bekezdése pedig a békés gyülekezéshez való alapjogot biztosítja.

[11] Az Alkotmánybíróság a 30/2015. (X. 15.) AB határozata [25] bekezdésében a 3/2013. (III. 14.) AB határozatban foglaltakra utalva kifejtette, hogy e határozat megerősítette a korábban kimunkált alkotmánybíróági gyakorlatot, amely szerint „a gyülekezési jog a tágabb értelemben vett véleménynyilvánítási szabadság része, amely a közügyekre vonatkozó, békés jellegű közös vélemény-kifejezést biztosítja. Az alkotmányos védelem tehát a közügyekről folytatott nyilvános vitában való részvételt célzó rendezvényeket illeti meg,

amelyek segítik a közérdekű információk megszerzését és másokkal való megosztását, valamint a vélemények közös kinyilvánítását [55/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 442, 449., a továbbiakban: „ABh2; 75/2008. (V. 29.) AB határozat, ABH 2008, 651, 662-663., a továbbiakban: ABh3.]” ABH1, {Indokolás [40]}. A gyülekezéshez való alapjog ezek alapján a kommunikációs jogok rendszerébe illeszkedik, az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében szereplő véleménynyilvánítás anyajogának egy speciális és privilegizált megvalósulási formája.”

[12] A gyülekezési jog gyakorlása szükségképpen felveti és elkerülhetetlenné teszi a gyülekezési joggal nem élő személyek alkotmányos jogainak sérelmét, amely összeütközés miatt elengedhetetlen az egymással konkuráló alapjogok összemérése. E követelményt fogalmazta meg az Alkotmánybíróság – mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenes helyzet fennállásának megállapítása mellett – a 14/2016. (VII. 18.) AB határozatában, mely szerint „az alapjogi összeütközés kikerülhetetlenségének elismerése még nem jár szükségképpen a gyülekezési jog korlátozásával, de mindenképpen szükségessé teszi az egymással összeütköző, az egy időben, egy helyen konkuráló jogok összemérését és a döntést arról, hogy melyik alapvető jog korlátozása milyen feltételekkel indokolt az egyik vagy a másik alapjog javára. Ezt a döntést elsősorban a törvényhozó hozza meg, de éppen a gyülekezési jog esetében a jogalkalmazóknak is széles mérlegelési joggal kell rendelkezniük annak érdekében, hogy megfelelő egyensúlyt legyenek képesek teremteni a gyülekezési jog és annak gyakorlásával összefüggésben mások alapjogainak védelme között. Mindez különösen megfontolt és sokoldalú mérlegelést és kifejtett indokolást kíván”. {14/2016. AB határozat [58]}

[13] A Gytv. 13. § (3) bekezdésében meghatározott közrendi veszélyeztetés, mint a gyűlés megtiltásának egyik lehetséges oka, illetőleg az (5) bekezdésben alkalmazott előíró-korlátozó intézkedés alkalmazása esetén elengedhetetlen, hogy az alperes részletezze azokat a szempontokat, amelyek alapján a közlekedés rendjének sérelmével összefüggésben arra a következtetésre jutott, hogy a gyűlés a bejelentett helyszínen nem tartható meg (az tiltottnak minősül), annak megtartására csak egy alternatív, a közlekedés rendjét kevésbé sértő helyszínen kerülhet sor. A gyülekezési jog, mint alapjog minél szélesebb körű biztosításának követelményéből az következik, hogy csak a törvényben meghatározott esetben tiltható meg, illetve korlátozható. Ennek megállapítása során a szükségességi-arányossági tesztet kell elvégezni, megtalálva az ütköző alapjogok méltányos egyensúlyát (*fair balance*).

[14] A Kúria a Kgyk.IV.39.046/2024/5. számú határozatában a gyülekezési hatóság Gytv. 13. § (5) bekezdése alkalmazásával hozott határozatát a gyűlés megtartása feltételeit előíró részében az Ákr. 81. § (1) bekezdése, a hatósági döntés tartalmi követelményeit meghatározó rendelkezés megsértése miatt megsemmisítette. Az alperes a határozatban – Magyarországnak a nemzetközileg védett vezetők, delegációk ellen elkövetett bűncselekmények megelőzésére vonatkozó kötelezettségei teljesítésére és az alapjog korlátozására irányadó teszt lefolytatására hivatkozással – úgy ítélte meg, hogy a hatóság által felajánlott helyszínen megtartható a gyűlés, mivel ezen a módon szavatolható egyszerre a védett személyek külön jogszabályban biztosított védelme, valamint ezzel egyidejűleg a békés gyülekezéshez való jog érvényre juttatása. A Kúria határozatában rámutatott, hogy a következetes gyakorlata szerint abban az esetben, „ha az az ok, amely miatt az alperes a felperes által bejelentett gyülekezést korlátozta, világosan, félreérthetetlenül kiderül, megnyílik a felperes lehetősége arra, hogy az okot a jogorvoslati eljárásban vitassa, a Kúria előtt pedig az alperes bizonyítani tudja a határozatában megjelölt ok valóságát, ezáltal határozata megalapozottságát {Ld. a Kúria K.IV.40.001/2020/5. számú ítélete [24] és K.IV.40.001/2021/6. számú ítélete [22] bekezdéseit.}” A Kúria rámutatott arra is, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított bírói út csak akkor lehet hatékony

jogorvoslat, ha a bejelentő megismerheti a határozat alapjául szolgáló indokokat, mert ez teszi lehetővé számára annak eldöntését, hogy érdemes-e bírósághoz fordulni, de ez teszi lehetővé azt is, hogy a bíróság a határozat jogszerűségéről dönthesse. A Kp. 85. § (5) bekezdése kifejezetten rögzíti, hogy a mérlegelési jogkörben megvalósított közigazgatási cselekmény jogszerűsége körében a bíróság azt is vizsgálja, hogy a közigazgatási szerv hatáskörét a mérlegelésre való felhatalmazásának keretei között gyakorolta-e, a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége a közigazgatási cselekményt tartalmazó iratból megállapíthatóak-e. A Kúria arra is emlékeztetett, hogy a Gytv. 15. § (4) bekezdése értelmében a bíróság – kérelemnek helyt adó döntése esetén – a Gytv. 11. § (4) bekezdés és 13. § (5) bekezdése alapján meghozott előíró-korlátozó határozatot megváltoztatja vagy megsemmisíti. A megváltoztatási jogkör gyakorlására csak akkor van a Kúriának érdemi lehetősége, ha maga is ismeri a megtiltásnál enyhébb korlátozást megalapozó indokokat, valamint a gyülekezési hatóság által mérlegelt szempontokat. Ebből állapítható meg ugyanis az is, hogy a hatóság elvégezte az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerinti mérlegelést.

[15] A Kúria a fenti határozatában utalt a Kgyk.VII.39.073/2023/3. számú ítéletére, amelynek [19] bekezdésében a Kúria elvi élel mutatott rá arra, hogy amennyiben a gyülekezési hatóság mások jogainak és szabadságának védelme érdekében korlátozza a gyűlés megtartását, a határozat indokolásában értékelni kell, hogy a gyűlés mely konkrét jogokat és szabadságokat érinti, a korlátozás, vagy megtiltás nélkül milyen mértékben sértené ezeket a jogokat és szabadságokat, továbbá, hogy az enyhébb korlátozások – ha van ilyen – miért nem vezetnének eredményre. A Kúria határozata szerint mindezen szempontok okszerű értékelésével a korlátozás szükségességét és arányosságát alátámasztó határozat felel meg a gyűlés megtartásának feltételeit előíró döntéssel szemben támasztott törvényi követelményeknek. A gyülekezési jog alapjogi védettségéből következik egyrészt az, hogy az alapjog gyakorlása csak törvényben meghatározottak szerint, a szükséges és arányos mértékben korlátozható, másrészt az is, hogy az alapjog gyakorlása együtt járhat mások ütköző jogainak – akár alapjogainak – szükséges és arányos korlátozásával, amit utóbbiak túlni kötelesek.

[16] A Kúria a Kgyk.VII.39.120/2023/8. számú határozatában kimondta azt is, hogy a Gytv. 13. § (1) bekezdésében írt „megalapozottan feltehető” kifejezés arra utal, hogy a közrend vagy a közbiztonság közvetlen, szükségtelen és aránytalan mértékű veszélye, illetve mások jogainak és szabadságának szükségtelen mértékű és aránytalan sérelme a rendelkezésre álló adatokból, tényekből, ténybeli körülményekből előre látható, várható, gyanítható, vagyis valószínű. A veszély, illetve a sérelem bekövetkezésének megalapozott valószínűsítése csak tényeken alapuló következtetések útján történhet. A gyülekezési hatóságnak az egyeztetést követően rendelkezésre álló tényekkel alátámasztható információkból kell levonni a jövőre vonatkozó, valószínűséget megalapozó következtetését.

[17] A jelen ügyben az alperes határozata indokolásában az irányadó jogszabályi rendelkezések idézését követően lényegében köztudomású tényként fogalmazta meg, hogy az adott helyszínen az adott időpontban megtartani kívánt gyűlés mindenképpen a közlekedés rendjének a sérelmével jár, a gyűlés pedig alkalmas lehet mások, így az Erzsébet hídon közlekedni szándékozó személyek szabad mozgáshoz és a tartózkodási hely megválasztásához, illetve a biztonsághoz való alapvető joga szükségtelen mértékű és aránytalan megzavarására. Az általános megállapításokon túl azonban nem fejtette ki, hogy a közlekedés rendjének, illetőleg mások, vagyis a gyűléssel nem érintett személyek szabad mozgáshoz és tartózkodási hely megválasztásához, illetve a biztonsághoz való alapvető joga szükségtelen és aránytalan mértékű megzavarására milyen tényekből és körülményekből következtetett. A határozat indokolásából csupán annyi tűnik ki, hogy a felperes, mint bejelentő az egyeztetésen az alternatív helyszínt nem fogadta el, ugyanakkor a határozat

tartalmából nem állapítható meg, hogy az eltérő helyszín meghatározását, mint korlátozást konkrétan mely tények és körülmények indokolják. A felperes keresetében megsértett jogszabályként hivatkozott Ákr. – alperes eljárása során is irányadó – 81. § (1) bekezdésének a határozat nem felel meg, mert abból a fenti körben megállapított tények, az értékelés körébe vont körülmények és a mérlegelés okszerűsége nem volt megállapítható.

[18] A felperes a keresetében hivatkozott arra, hogy a gyűlésnek a bejelentett időpontban és időintervallumban az Erzsébet hídon történő megtartása, figyelemmel a bejelentett hely közelében lévő további hidak elhelyezkedésére is, nem jelenti a közlekedés ellehetetlenülését, illetve aránytalan mértékű korlátozását, a személyi és tömegközlekedés más hidak felé történő elterelésével a közlekedés kisebb fokú lassításával jár. Hasonló helyzetet eredményez például az évente megrendezett futóverseny, vagy a Critical Mass kerékpár felvonulás is; hivatkozott továbbá több olyan gyűlésre, amelyet a gyülekezési hatóság hétköznapi időpontokra vonatkozóan is tudomásul vett.

[19] Az alperes a határozatában utalt ugyan arra, hogy a szükségességi és arányossági vizsgálatot lefolytatta, ugyanakkor a bejelentéstől eltérő helyszín tekintetében a konkuráló alapjogok megjelölésén túl határozata nem tartalmazza az értékelése körébe vont körülményeket (például a gyűlés helyszínének a közlekedési helyzete a megadott időintervallumban, a gyűlés szervezői által alkalmazott technikai eszközök, a gyűlés időtartama, a közterület cél- és átmenő forgalma, annak sajátosságai, a gyűlés megtartása következtében felmerült közlekedési nehézségek, adott esetben annak ellehetetlenülése). A rendelkezésére álló adatok és a köztudomású tények alapján ilyen, a szükségességi és arányossági vizsgálat körébe tartozó, a perbeli gyülekezést csak az alternatívaként megjelölt helyszínen lehetővé tévő indokot a Kúria sem azonosított. Az EJEB és az Alkotmánybíróság gyakorlata figyelembevételével a gyülekezés helyszínéül szolgáló terület megválasztása a gyülekezési szabadság része, ezért önmagában a gyülekezés helyszínén – adott esetben – a közlekedés előre látható lassulása vagy elterelése egy meghatározott (6 óra) időintervallumban szükségképpen nem eredményezi a közlekedés rendjének oly mértékű sérelmét, amely adott esetben a gyűlés megtiltását megalapozná. A gyűlés megtartásával konkuráló alapjogok esetén ugyanakkor az alapjogkorlátozás során irányadó követelményeknek való megfelelés megkívánja, hogy az alperes az e körben értékelt szempontokról a határozatában számot adjon. Az alperes határozata, a közrendi korlátozási ok fennállta, illetve a megtiltásnál enyhébb korlátozás körében a bejelentettről eltérő helyszín előírása nem felelt meg az Ákr. 81. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek.

[20] A fentiek alapján a Kúria az alperes határozatát – figyelemmel arra is, hogy a konkuráló alapjogok összevetését a Kúriának kellett elvégeznie, mellőzve a keresetben megjelölt további jogszabálysértések és a felperesnek az üggyel összefüggésben nem álló, jogi érvelést nem tartalmazó előadásai vizsgálatát –, a Kp. 89. § (1) bekezdés a) pontja és a Gytv. 15. § (4) bekezdése utolsó fordulata alapján megsemmisítette.

A döntés elvi tartalma

[21] *I. A gyülekezési hatóságnak a gyűlés megtartását előíró-korlátozó, a gyűlés helyszínét érintő határozata indokolásában ki kell fejtenie, hogy a gyűlés konkrétan mely okok miatt jár a közrend sérelmével és a korlátozás meghatározását mely tények és körülmények indokolják.*

[22] *II. Amennyiben a gyülekezési hatóság mások jogainak és szabadságának védelme érdekében korlátozza a gyűlés megtartását, a határozat indokolásában értékelni kell, hogy a gyűlés mely konkrét jogokat és szabadságokat érinti, a korlátozás, vagy megtiltás nélkül milyen mértékben sértené ezeket a jogokat és szabadságokat, továbbá, hogy az enyhébb korlátozások – ha van ilyen – miért nem vezetnének eredményre.*

Záró rész

[23] A Kúria a közigazgatási jogvitát a Kp. 4. § (1) bekezdése, (3) bekezdés a) pontja, 5. § (1) bekezdése, 124. § (2) bekezdés d) pontja és a Gytv. 15. § (2) bekezdése alapján az egyszerűsített per szabályai szerint, tárgyaláson kívül, a kérelem beérkezésétől számított 3 napon belül bírálta el.

[24] A Kúria a felperes perköltsége megfizetésére a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 3. § (3) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése alapján kötelezte az alperest.

[25] Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. §-a alapján megillető személyes illetékmentessége folytán az Itv. 45/A. § (1) bekezdése szerint felmerült eljárási illetéket az állam viseli.

[26] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. március 25.

Dr. Magyarfalvi Katalin s. k. a tanács elnöke, Dr. Szilas Judit s. k. előadó bíró, Dr. Cséffán József s. k. bíró, Dr. Remes Gábor s. k. bíró, Dr. Varga Eszter s. k. bíró